

er indledet ved Loven af 20. Marts 1918 for Københavns Vedkommende og nu føres ud i Provinserne for andre private højere Almenskoler, ogsaa i Fremtiden kan faa Konsekvenser. Naar de Skoler, som endnu er private, muligvis en Gang ad Aare kommer og ønsker at blive overtaget af Staten, saa vil vi i saadanne Tilfælde handle i Overensstemmelse med den Stilling, vi hidtil har taget. De kommunale Gymnasieskoler er jo slet ikke omtalte i Loven af 20. Marts 1918, og det er en Selvfølge, at skulde der fremkomme Andragender om, at Staten skulde overtage dem, saa staar vi i hvert Tilfælde fuldstændig frit.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg kan helt tiltræde de foreslaaede Ændringer og anser dem for en Forbedring af Lovforslaget.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der sidst har været debatteret mellem de to ærede Talere, kan jeg tiltræde det, som den ærede sidste Taler udtalte om de kommunale Gymnasier. Da de slet ikke har været omhandlede under Ordningen af Skoleforholdene i København, falder de naturligvis udenfor det hele. Ligesaa maa jeg sige — hvilket vistnok er det, den ærede Ordfører nærmest har tænkt paa —, at Spørgsmaalet om Statsrealskoler ogsaa maa falde udenfor Konsekvenserne af Loven af 20. Marts 1918, idet de heller ikke er omtalte i denne Lov. Men ellers er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører i, at hermed maa Konsekvenserne af den nævnte Lov være udtømte. Skulde der senere vise sig andre private Skoler, bliver det en Sag, Rigsdagen maa afgøre, om den vil overtage flere, og det kan ikke være i Konsekvens af det, som her er sket. En anden Sag er, at naturligvis kan det tænkes, naar vi en Gang kommer til en Ordning af vort samlede Skolevæsen, at der da kan komme andre Synspunkter frem. Men det vil fremgaa, naar til sin Tid den store Skolekommission faar afgivet sin Betænkning, om man da vil trække andre Synspunkter frem end dem, som har været fremme ved Loven om det københavnske Skolevæsen.

Ordføreren (Kragh): Jeg forstaar selvfølgelig udmærket godt, at det ærede Medlem (Dahl), som havde Ordet paa Socialdemokratiets Vegne, mener, at den Udvikling, som her foregaar, bør fortsættes i den angivne Retning. Det falder

udmærket godt i Traad med Socialdemokratiets skolepolitiske Program, som er dette, at al privat Skolevirksomhed bør overgaa til Staten. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at der indenfor andre Partier gør sig andre Anskuelse gældende paa dette Omraade end den, som Socialdemokratiet bekender sig til, men jeg ser ikke nogen som helst Grund til i Anledning af de foreliggende Ændringsforslag at optage en Debat om dette principielle Spørgsmaal. Naar jeg har nævnt de kommunale Gymnasieskoler i denne Forbindelse, og disse ogsaa er nævnte i Betænkningen, saaledes som denne foreligger, er Grunden dertil den, at det, der her sker, er faktisk Statens Overtagelse af Skolevirksomheder, som hidtil ikke har været inde under Statsdrift, og der skabes herved faktisk det Forhold, at en Række Kommuner, som hidtil har haft private Gymnasier, nu faar Statsgymnasier for en meget ringe Ydelse en Gang for alle i Forhold til den Fordel, der ved denne Statens Overtagelse af den vedkommende Kommunes Gymnasium tilflyder Kommunen. Der findes Kommuner, i hvilke der er kommunalt drevne Gymnasier, og jeg kunde meget vel tænke mig, at man fra en saadan Kommune kunde henvende sig til Staten og sige saaledes: Vi er ikke i Stand til længere at bære de meget betydelige Udgifter, som Driften af et Gymnasium foranlediger, og da Staten har overtaget private Virksomheder saavel indenfor de tre stor-københavnske Kommuner som i andre Kommuner omkring i Landet, maa det ogsaa findes rimeligt, at Staten imødekommer os, som nu i en Aarrække har bragt meget betydelige Ofre for at holde Gymnasieundervisningen i Gang indenfor vor Kommune. Overfor saadant er det, Udvalget har ment det rigtigt at sige, at den Overtagelse af Gymnasieskoler, der her sker Landet over, ikke kan skabe noget Præcedens hverken med Hensyn til virkelig Pligt til fra Statens Side at imødekomme saadanne Ønsker, ej heller med Hensyn til de Vilkaar, under hvilke man her tænker sig, at Statens Overtagelse af disse Virksomheder skulde ske. Jeg tror, det er betimeligt ved denne Lejlighed at give denne Tanke Udtryk. Det har Udvalget tilsigtet, og jeg kan ikke tro andet, end at den højtærede Undervisningsminister i Virkeligheden ganske deler den Betragtning, som Udvalget her har fremført.

Hermed sluttede Forhandlingen.